

Creeza viitorul automobil viitorul om?

Cornel Stan,

Cum era ilustrata mobilitatea viitorului pe o carte postala din 1905? Pe fundalul unui mare oras german se vede o aglomeratie teribila de domni in costume elegante si de doamne in crinoline superbe, printre care se strecoara automobile si trasuri, si peste palariile carora se etaleaza o flota pestrita de obiecte zburatoare de toate formele si marimile, la toate inaltimile, din toate si spre toate directiile - zepeline, baloane cu nacela, biplane.

Viitor simtit ca haos general. Azi traiesc in acel oras, in care Bach isi scria cantatele si Goethe il zamislea pe Faust, si sunt foarte multumit ca ma pot uita la cer, care mai este, slava Domnului, inca destul de pur, proaspat si albastru. S-au inselat prezicatorii? Nu s-a rupt, deci, mobilitatea urbana de pamant? Daca am pomenit de Faust, sa nu-l uitam pe Mefisto, sa nu uitam care este pretul: mobilitatea s-a rupt, intr-adevar, de pamant, dar s-a rupt altfel. Ruptura nu a ajuns in cer, ci a ajuns in capete si in suflete.

Urmatorul nivel, unul colosal, este determinat de convergenta mobilitatii reale cu cea virtuala: tablet, smartphone, beamer, integrate in automobil si sincronizate cu functiile acestuia.

Doi tineri frumosi, El si Ea, stau pe o banca in Central Park, aproape de Fifth Avenue, un date cum se cheama astazi un rendez-vous. Amandoi vrajiti, plini de pasiune, fara timp de respirat, dar nu unul pentru altul, de unde, ci pentru smartphone-ul pe care il tine fiecare din ei in maini. Prin trupurile lor trec unde electromagnetice, ultraviolete, megaviolente, infrarosii, Rontgen, unde care se intersecteaza in toate directiile, fiind absorbite de creierile lor sau traversand inimile lor. O evolutie care era de asteptat dupa asaltul ordinaroarelor si laptop-urilor asupra fiintelor umane. Imi aduc aminte de rendez-vous-urile din Cismigiu, cu asteptari, cu miresme, cu unde de caldura si straluciri in suflet. Ce timpuri, mon cher! Crede oare cineva, ca dupa radio, televizor, calculator si

smartphone, care au cucerit oamenii in paralel cu mobilitatea reala, nu va mai fi nici un highlight? Ei, ba nu? Dar nu, nu inspre cer, cum se prezicea pe timpul crinolinelor. Urmatorul nivel, unul colosal, este determinat de convergenta mobilitatii reale cu cea virtuala: tablet, smartphone, beamer, integrate in automobil si sincronizate cu functiile acestuia. Undele electromagnetice, ultraviolete, megaviolente, infrarosii, Rontgen traverseaza acum cu intensitate sporita creierile si inimile noastre, dar nu prin parcuri, ci pe strazi, artere, bulevarde, tunele si viaducte care despica dealurile si campurile noastre, care se fofileaza printre casele si gradinile noastre, peste ele, pe sub ele.

Polarizarea mobilitatii terestre intr-o asemenea masura duce la sufocarea traficului, dar si a oamenilor. In lumea asta cu peste 7,3 miliarde de oameni si peste 1,2 miliarde de automobile exista duzini de megametropole cu peste 10 milioane de locuitori fiecare: Tokio (37,8), Manila (24,1), Delhi (25), Sao Paolo (20,4), New York (20)... Bucurestiul este, din acest punct de vedere, mai modest, imaginea strazilor blocate pana la infinit este insa absolut similara. Polarizarea mobilitatii terestre intr-o asemenea masura duce la sufocarea traficului, dar si a oamenilor. Lasand, deocamdata, la o parte mariajul mobilitatii reale cu cea virtuala, lumea are nevoie de automobile compacte, cu inertie redusa la acceleratie si deceleratie, fara emisii locale de bioxid de carbon - care nu e, in sine, mai nociv decat un pahar de sifon, dar care micsoreaza concentratia aerului respirabil - si neaparat fara emisii de gaze nocive, de la hidrocarburi nearse, la oxizi de azot, ca sa nu mai vorbim de zgomot!

Asa ajungem la automobilul cu motor electric pentru propulsie si cu baterie pentru inmagazinarea energiei electrice la bord, fara emisii de vreun fel, fara zgomot. Si daca tot este electric, putem astampara cu aceasta binevenita ocazie si foamea noastra de realitate virtuala la bord, feisbucandu-ne, vatsapandu-ne, tuitandu-ne si iutubandu-ne in spatele parbrizului dupa poftele inimii si ale sufletului, sau conform altor cerinte - complimente soacrei de ziua onomastica, supravegherea dulaului de pe covorul alb din salonul de acasa, ridicarea moralului secretarei din antecamera, coborarea jaluzelelor din dormitor. Luand in considerare aceste necesitati ale omului modern este de la sine inteles ca masina trebuie sa mearga singura, altfel s-ar inmulti coliziunile existente momentan doar pe trotuare, intre cei care nu se mai zgaiesc decat le ecranele mititele din palmele lor - ajungem, asadar, la imperativul conducerii autonome. O asemenea functie este foarte bine sprijinita de propulsia electrica: motoarele electrice moderne pot fi integrate in rotile masinii, care se pot misca independent una de alta, ca robotii inteligenti. Dispare, deci, puntea din fata, dispare puntea din spate, putem parca din lateral, ca si cum am impinge un sertar, putem face o pirueta in loc de marsarier, putem face un plug ca la schi, daca nu mai tin destul franele.

Concluzia: le roi Diesel est mort, vive le roi Tesla!

Asa sa fie, oare? Vom mai vedea...
